

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. U1-19070110B_253)

Originalt emne

Foreninger

Foreninger/Dansk Kvindesamfund

Fæstevirksomhed

Uddrag fra byrådsmødet den 10. januar 1907 - side 3

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. U1-19070110B_253)

Efter at Frk. Mathilde Hansen, der siden 1891 havde været Bestyrerinde for Dansk Kvindesamfunds Fæstekontor, var død, havde nævnte Forening fremsendt Andragende om Tilladelse til at fortsætte Fæstevirksomheden med Frk. Helene Bruun, der hidtil havde været Medhjælper paa Kontoret, som ansvarlig Bestyrerinde. Det oplystes i Andragendet, at Foreningen, der allerede førend Loven om Fæstevirksomhedens Ordning af 1. April 1891 traadte i Kraft, havde aabnet et Fæstekontor her i Byen, efter denne Lovs Ikrafttræden ansøgte Raadet om, at Frk. Hansen paa dens Vegne maatte erholde Bevilling til at fortsætte den paabegyndte Fæstevirksomhed, da Raadet havde forlangt, at en Person og ikke en Forening skulde have Ansvaret for denne. Den ansøgte Bevilling blev derefter meddelt Frk. Hansen, der ifølge Kontrakt med Foreningen blev antaget som Bestyrerinde af det af denne oprettede Fæstekontor.

Fra Portør S. B. Andersens Hustru, Brunsgade 55, og fra Margrethe Rasmussen, Sølystgade 17, forelaa samtidig Andragender om Meddelelse af Fæstebevilling.

Simonsen ansaa det for meget uheldigt at give en Forening som saadan Bevilling til at drive Fæstevirksomhed. Saadanne Bevillinger burde kun meddeles enkelte Personer, saaledes at man stadig vidste, hvem der var ansvarlig for den paagældende Virksomheds

Udøvelse. Iøvrigt skulde han sige, at naar dansk Kvindesamfund - som det oplystes i dets Andragende - havde kunnet lønne baade en Bestyrerinde og en Medhjælper for hende, og afholde Udgifter til Kontor osv., og yderligere havde haft et Overskud af Fæstekontoret, forekom det ham ret indlysende, at Fæste virksomheden kastede saa meget af sig, at man foruden den nu ledigblevne Bevilling yderligere kunde meddele endnu en Bevilling paa Fæstevirksomhed. Der havde længe været Ønske om at faa et Fæstekontor paa Frederiksbjerg, og det kunde jo saa opnaas. Efterhaanden som Byen udvidede sig, havde det Betydning, at man fik Fæstekontorer i de forskellige Bydele, saaledes at Folk let kunde komme i Forbindelse med dem. Hvad de Ansøgere, der havde meldt sig, angik, kendte han Margrethe Rasmussen som en energisk Kvinde med Interesse for de sociale Spørgsmaal, og skulde paa det bedste anbefale hende. Det var af stor Betydning som Leder af et Fæstekontor at have en Kvinde, der havde Evne og Vilje til at varetage Tyendets Interesser.

Nørgaard erindrede om, at det tidligere, naar der havde været Tale om at oprette ny Fæstekontorer, var blevet hævdet, at Fæste virksomheden var gaaet meget tilbage, og det navnlig fordi Landboerne mindre og mindre benyttede sig af Fæstekontorerne i Byen. Han var stadig af den Mening, at der ikke var Anledning til at skabe flere Fæstekontorer, end der allerede var; det var kedeligt at oprette Pladser, som de vedkommende ikke kunde leve af. At Kvindesamfundet havde haft baade en Bestyrer og en Medhjælper for hende, beviste ingenlunde, at endnu et Fæstekontor kunde betale sig. Det forholdt sig vist nemlig saaledes. at der nødvendigvis maatte to til at bestyre et saadant Kontor, da det maatte være aaben fra tidlig om Morgen til sent om Aftenen. Han saa iøvrigt helst, at den Bevilling, der havde været meddelt Mathilde Hansen, blev opslaaet ledig

Jakob Jensen forekom det, at det kunde have sin Interesse, inden man tog Bestemmelse om, hvorvidt der skulde oprettes et nyt Fæstekontor, at faa oplyst, hvorledes Indtægten af et saadant Kontor kunde være Der var jo ingen Grund til at faa et nyt, hvis Indehaveren af det ikke kunde leve af det. Han vilde iøvrigt være tilbøjelig til at tro, at der var Arbejde nok for et Kontor til. Hvis det imidlertid var Meningen ved Oprettelsen af et nyt at gøre det lettere for dem, der søgte Plads, maatte man drage Omsorg for, at det ny Kontor virkelig blev paa Frederiksbjerg og ikke inde i Byen.

Mikael . Johansen betonedes, at et Fæstekontor helst skulde yde nogen Garanti til 2 Sider, baade overfor dem, der søgte Plads, og dem, der søgte Arbejdskraft. Naar

Fæstevirksomheden var gaaet tilbage, skyldtes det sikkert for en Del, at man ikke havde haft nogen Tillid til de hidtil eksisterende Fæstekontorer. Han troede i og for sig nok, at der kunde oprettes et nyt Fæstekontor, men han var enig med den foregaaende Taler om det ønskelige i, at der tilvejebragtes Oplysning om Fæstekontorenes Indtægter, inden man traf nogen Bestemmelse i den ommeldte Henseende.

Samuelson fandt det ubetinget korrekt, at de omtalte Bevillinger opsloges ledige. Som tidligere vilde han lægge et godt Ord ind for, at der oprettedes et nyt Fæstekontor, der fik Sæde paa Frederiksbjerg.

Müller syntes absolut ikke, at man paany skulde give sig dansk Kvindesamfund i Vold, og lade den af dette antegne Medhjælper fortsætte det af Mathilde Hansen under Samfundets Overopsyn ledede Fæstekontor. Det var sikkert af stor Betydning, at en Leder af et Fæstekontor stod frit og ikke skyldte nogen Forening Regnskab for sin Optræden. Han vilde stemme for, at Bevillingen opsloges ledig.

Filtensborg havde intet mod, at man opslog en ny Bevilling ledig, men det forekom ham, at man burde lade Frk. Bruun fortsætte den af Mathilde Hansen drevne Fæstevirksomhed. I de senere Aar havde det faktisk været førstnævnte, der havde passet Kontoret.

Lottrup kunde ganske slutte sig til den foregaaende Taler. At den vedkommende stod under Tilsyn af Kvindesamfundet, ydede i Virkeligheden en Garanti for hendes Virksomhed, som man ellers vilde savne.

Simonsen maatte fastholde, at Bevillingen til Fæstevirksomhed skulde gives til enkelte Personer og ikke til Foreninger. Han kunde ønske, at Raadet straks vilde slaa dette fast.

Sagen udsattes.